

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marie Žiškové a soudců JUDr. Lenky Kaniové a JUDr. Josefa Baxy v právní věci žalobkyně: **N. M.**, proti žalovanému **Ministerstvu vnitra**, poštovní schránka 21/OAM, Nad Štolou 3, 170 34 Praha 7, proti rozhodnutí ze dne 17. 5. 2004, č. j. OAM-86/CU-06-09-2004, o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 14. 12. 2004, č. j. 14 Az 11/2004-21,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **se odmítá.**
- II.** Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím ze dne 17. 5. 2004 zamítl žalovaný žádost žalobkyně o udělení azylu jako zjevně nedůvodnou podle § 16 odst. 1 písm. g) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu; zároveň vyslovil, že se na žalobkyni nevztahuje překážka vycestování ve smyslu § 91 zákona o azylu.

Žalobkyně napadla toto rozhodnutí včasnou žalobou, kterou však Krajský soud v Ústí nad Labem zamítl svým rozsudkem ze dne 14. 12. 2004. Zároveň žalobkyni poučil o tom, že proti rozsudku může podat kasační stížnost, a sdělil jí též, že v řízení o kasační stížnosti musí být zastoupena advokátem.

Žalobkyně podala v zákonné lhůtě proti rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem kasační stížnost. Obecným způsobem zde namítla vady správního řízení a citovala čl. 43 a 53 Příručky k postupům a kritériím pro určování právního postavení uprchlíků. Dodala též, že není možné obrátit se na policii v zemi, a po nikom nelze požadovat, aby se dobrovolně vystavoval pronásledování s cílem prokázat své obavy z něj. Navrhla proto, aby byl napadený rozsudek krajského soudu zrušen a věc mu byla vrácena k dalšímu řízení. V kasační stížnosti zároveň požádala o osvobození od soudních poplatků, o ustanovení tlumočnicka do ruského jazyka a o ustanovení zástupce. Požádala rovněž o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti; tato žádost se však – s ohledem na odmítnutí kasační stížnosti – stala bezpředmětnou.

Usnesením ze dne 18. 1. 2005 vyzval krajský soud žalobkyni, aby ve lhůtě jednoho měsíce od doručení výzvy zaslala soudu vyplněný formulář potvrzení o osobních,

majetkových a výdělkových poměrech. Výzva byla žalobkyni zaslána dne 19. 1. 2005 na adresu uvedenou v kasační stížnosti; zásilka se však vrátila s poznámkou, že adresát je na uvedené adrese neznámý. K dotazu soudu a po provedeném šetření sdělila Policie ČR (Oblastní ředitelství služby cizinecké a pohraniční policie Praha, oddělení cizinecké policie), že žalobkyně je na adrese uvedené v kasační stížnosti hlášena a podle vyjádření ubytovatele se tu zdržuje. Ani opětovný pokus o doručení zásilky dne 11. 4. 2005 nebyl úspěšný a zásilka se vrátila nedoručená s touž poznámkou; teprve 28. 4. 2005, při třetím pokusu, si žalobkyně zásilku převzala. Na výzvu však nereagovala, a krajský soud tedy usnesením ze dne 26. 9. 2005 nevyhověl jejímu návrhu na ustanovení zástupce; současně žalobkyni vyzval, aby si do jednoho měsíce od doručení usnesení zvolila advokáta jako zástupce pro řízení o kasační stížnosti a doložila tuto skutečnost soudu. Ve výroku tohoto usnesení soud žalobkyni poučil o tom, že pokud výzvě nevyhoví, Nejvyšší správní soud její kasační stížnost odmítne.

Žalobkyně nebyla při doručování usnesení zastížena, a zásilka proto byla uložena na poště. Žalobkyně si ji nevyzvedla, a došlo tak k fikci doručení (§ 50c odst. 4 občanského soudního řádu ve spojení s § 42 odst. 5 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního - dále jen „s. ř. s.“). Žalobkyně na výzvu k doložení plné moci nereagovala, a krajský soud tedy předložil věc Nejvyššímu správnímu soudu k rozhodnutí o kasační stížnosti.

Nejvyšší správní soud nemohl o kasační stížnosti věcně jednat a odmítl ji z následujících důvodů.

Podle § 105 odst. 2 s. ř. s. musí být stěžovatel v řízení o kasační stížnosti zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních předpisů vyžadováno pro výkon advokacie.

Žalobkyně přes výzvu soudu nedoložila, že je v řízení o kasační stížnosti zastoupena advokátem; sama ovšem nemá vysokoškolské právnické vzdělání vyžadované pro výkon advokacie. Povinné zastoupení advokátem je přitom podmínkou řízení o kasační stížnosti, bez jejíhož splnění nelze v řízení pokračovat.

Účastníku řízení, u něhož jsou předpoklady pro osvobození od soudních poplatků a u něž je to třeba k ochraně jeho práv, může předseda senátu na návrh ustanovit usnesením zástupce (§ 35 odst. 7 s. ř. s.); osvobozen od soudních poplatků však může být účastník jen tehdy, pokud doloží, že nemá dostatečné prostředky (§ 36 odst. 3 s. ř. s.). Žalobkyně sice v kasační stížnosti požádala o osvobození od soudních poplatků a o ustanovení zástupce, avšak nedoložila soudem požadované skutečnosti, a neumožnila tak soudu zvážit, zda předpoklady pro osvobození od soudních poplatků, resp. pro ustanovení zástupce, opravdu splňuje. Nevyvinula tak ani minimální míru procesní aktivity, kterou lze od účastníků soudního řízení požadovat.

Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost odmítl pro nesplnění podmínky řízení spočívající v zastoupení advokátem na základě ustanovení § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. užitého přiměřeně podle ustanovení § 120 s. ř. s.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., podle nichž žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, pokud byla kasační stížnost odmítnuta.

P o u ě n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně 30. listopadu 2005

JUDr. Marie Žišková
předsedkyně senátu